

Tôi Tin Em Cảm Động Về Bài Thơ Này

Bạn không thể đi bộ mười lăm phút ngoài đường! Cái nắng thật kinh hoàng vàng hoe từng thảm cỏ!

Kìa bạn con bướm đỏ như đốm lửa đang bay...bạn nhìn đi, nhìn đi: nó đâu rồi trong bụi?

Bạn có thể...chết đuối trong cái nắng trưa Hè! Tất cả công nhân về vì nóng không chịu nổi!

Chiều mát và trước tối, đèn công trường sáng trưng mới là lúc công nhân tiếp tục làm công việc...

Nắng, nước Mỹ lạ thật, chính phủ cũng phải lo. Tin tức mỗi ngày đưa: nắng, công nhân phải nghỉ!

Có người nói bởi Mỹ Chính Phủ do dân bầu, Chính Phủ là cái cầu nối bờ sông hạnh phúc...

Quả thật có nhiều lúc mình như lạc trong mơ! Giá buốt được ở nhà, nóng kinh không đến sở...

Ít thấy người đi bộ là bởi thời tiết thôi. Bù lại những ngày vui, phố nào cũng đông nghẹt...

Tôi đang nghe khét khét bèn hôn làn da tôi. Nóng ngày Hạ quê người, câu thơ này...kết luận!

Tôi gửi cho em cần. Cần đi mùa thời gian...Tôi nghĩ ở Quê Hương, có mưa thì đỡ nóng?

Tôi tin em cảm động...Anh Vẫn Nghĩ Tới Em!

Trần Vấn Lệ